

pred viditi, in ki ne morejo tedaj naprave sveta nikakor zmešati; oni ne spoznajo, da repače imajo, kakor vsi drugi planeti, veliko važniši namen, kakor je tisti, ki ga jim babja véra prilastuje. Al je mogoče, da neskončno modri Bog, le kakemu majhnemu številu živih stvari njih prihodnjo osodo naznanovati, bi bil tolikšne svete na nebo djali!

Meni je repača, ko iz svoje grozovite daljnosti v naš vidokrog pride, ne cznanovavka nesreče, temuč razglasovavka veličanstva božjega.

Slovanski popotnik.

* Iz primirjajoče statistike se razvidi, na vsak tisuč (tavžent) stanovavcov austrijskega cesarstva spada 406 Slavjanov, 216 romanskih narodov (Talijanov in Romunov), 211 Nemcov in 167 azijskega plemena, to je, Madžarov, Judov, Armencov, Ciganov itd.

* Konec leta 1853 je šteló društvo sv. Círla in Metoda v Berni 1626 udov; v letu 1850 jih je šteló še le 51.

* Gosp. Hattala bo izdal imenitno jezikoslovno delo pod naslovom: Zvukosloví jazyka staro- i novo-českeho a slovenskeho s pripomočjo matice česke.

* V Zagrebu pride kmalo na svetlo Kraljodvorski rokopis v ilirsko od znanega pesnika Ternskega prestavljen.

* Prof. Kurelac je pripravil nektare stare spise iz 16. stoletja za natis in sicer: Vila slovinska, Jarula, Judita, život sv. Jeronina.

* Serbski listi oznanujejo naročbo na Liturgio sv. Jovana Zlatoustá.

* Dr. Amerling je izdal delo pod naslovom: Lučebni zakladové hospodarstvi a řemeslnictvi (kemijski zakladi kmetijstva in obrtništva). Celo delo obseže 10 zvezkov, je lično in ne drago.

* V Pragi nameravajo izdajati tehnologiški časopis v češčini; za vrednika imenujejo prof. Balda.

* Poljski pesnik Moravski je prestavil več pesem glasovitega Byrona v poljsko.

* Vrednik na Dunaju izhajóčega serbskega časopisa Svetovida je dobil dovoljenje svoj časopis v politiškega prestvariti.

Novičar iz austrijskih krajev.

Iz Gradca 1. aprila. Prečastiti gospod škof Friderik Baraga so se na svojem povratku v Ameriko tudi pri nas nekaj časa pomudili, in tako vsim tistim, kateri so jih viditi hotli, željo izpolnili. V saboto 1. aprila so sem prišli, in obiskali samostan O. Franciškanov. Popoldne so tudi v tukajšno semenišče prišli. Komaj da so še pri vratih bili, že je isti hip po celem semenišču glas razletel: „Škof Baraga, škof Baraga pridejo“. Veliko veselje smo občutili, za razširjenje kristijanstva toliko zaslužnega moža po osebi viditi. Ko pa se je še isti dan začulo, da bodo zjutraj v nedeljo v tukajšni stolni cerkvi pridigovali, je vsaki nesterpljivo jutrejšnjega dneva, nesterpljivejše pa še 10. ure čakal, ko so pridigovati imeli. Že dosto pred je bila cerkev polna. Vsaki, kateri jih je čul, se je čudil njih krepkemu glasu, ker jih je slehern v tej scer prostornej cerkvi lahko razumel. — V ponedlek 3. aprila so nas zapustili. Bog jim daj srečen povratek v dežele njih poklica!

Vs. Nj—v. Š—a.

*Od slov. Bistrice na Štaj. M. R. *).* Slaba se nam godí. Če nam milostljivi Bog tega leta posebno ne

*) Kakor smo že zadnjič oznanili, je že davnej pošlo vse seme debelega korenja.

blagoslovi, bomo mogli lakote pomreti; dragína je že zdaj tako silna pri nas, da ubogi ljudje že zdaj nimajo kaj živeti. Pa tudi letos se nam slaba kaže, ako pre-silna suša kmalo ne jenja. Repata zvezda se nam spet prikazuje; vidimo jo pri nas še bolj kakor lani. Kaj pa pomeni? *) Govorijo ljudje veliko od nje in vsake baže kvantajo.

Iz Moravské fare 3. aprila.č. Pretekli mesec so bili tisti milodari, kateri so se po celem Krajnskem za naše nesrečnike lani od toče zadete pobirali, v naši fari razdeljeni; 381 fl. 17 kr. so gosp. tehant od c. k. okrajnega glavarstva iz Kamnika dobili, in jih po posvetovanji s soseskinimi možmi med 131 nar bolj potrebnih družin razdelili. Kar se je pa po „Novicah“ nabralo, kar so gosp. tehant od svojih prijatlov sami sprosili, in tistih 32 mernikov pšenice od miloserčnega gosp. Mühleisna iz Ljubljane, in pa en boh 125 funtov težák iz Gorenskega od milega gospoda J. K., nekdanjega kaplana v Moravčah, so bili g. tehant že pred med nar bolj potrebne razdelili. — Res, da so precej veliki darovi, pa v letošnji dragini tolikim potrebam in revšini kakor je zdaj v naši fari, veliko zadostiti ne morejo, ker revni ljudje veliko potrebujejo za življenje in za semena vsake sorte. Ni zameriti, ako se jih veliko z praznimi žakli podá po svetu, si kako pest žita za seme ali kosček kruha za svoje gladne otročiče sprositi.

Vsim tistim pa, kateri so kaj zgorej omenjenim darovom priložili, se prav iz serca zahvalimo. Naj jim Bog stoterno poverne!

Iz Kamnika 21. marca. P. Kmetovavci naše okolice, ki se deloma od živinoreje živé, so kaj veseli, da zdaj vendar po nižji ceni zamorejo sol za živino kupovati, in hvalijo marljivo kmetijsko družbo, da si na vse strani prizadeva, kmetovavcem pomagati. Prodaja se pri nas na drobno funt po 2 kraje. in pol. Upamo pa, da bomo v stanu, jo v kratkem še bolji kup dobivati, ker je zdaj le posebno na tem ležeče, da je vožnina iz Tersta kar nar bolj nizka. Kakor hitro se bojo živinorejci prepričali, da je ta — črna — sol ravno tako dobra kot bela, jo bojo kupovali dvakrat več kot une, in dobrota za živinorejo bode velika. (Da je črna sol ravno tako dobra kot bela, in da mora ravno tako dobra biti, je očitno iz tega, ker v 1 centu črne soli je 98 funtov bele soli, 1 funt pa ogelnega prahu in 1 funt encijanove štupe. Smeli bi reči, da je po ti mešanici še skor bolji za prebavilo. Vred.)

Iz Ljubljane. Ta teden je bila drénaža na močirnem mestnem travniku poleg Dolenske ceste končana, to je, podzemeljske cevi vse položene. Kako dobro je delo to izpeljano, in koliko vode je v ti močirni zemlji, se zdaj vsak lahko prepriča, ako gre na konec travnika gledat, kjer se iz vsih ceví nabrana voda v veliko cev steka in kakor studenec noč in dan teče, čeravno je zdaj suša velika. Vsa ta voda mora tedaj priti iz studencov, ki zamakvajo od spodej svet in tako močirje delajo. Zdaj se bojo vsi grabni še poravnali, na jesen pa se bo lepo poravnal zgornji konec travnika in potem tudi voda na-nj napeljala iz pripotnega grabna. — Te dni je „Laibacher Zeitung“ naznanila slovesnosti, ki se bojo tudi v Ljubljani obhajale v praznovanje vsele ženitve presv. cesarja, ki bo na Dunaji 24. aprila. Na belo nedeljo zvečer bo celo mesto razsvitljeno; drugi dan (na dan poroke) bo velika peta sv. maša in daritev

*) Naj se bere v današnjih „Novicah“ na 2. strani. Tudi lani smo v 70. listu od repatih zvezd natanko govorili; naj bi se tisto vsim bralo, ki ima vražne misli od kometov. Da se letos krive misli od repatih zvezd res zlo vjemajo s tem, kar smo doživeli, je le zgol primerek. Tudi brez kometa bi ne bilo drugači. Vred.

milosin; zvečer bo v kazini razpostava od gosp. Stroja nalašč za to poslopje narejene cesarjeve podobe; po tem bo tombola v dohodek varovavnic malih otrok, in pa ples; 27. aprila bo napravila filharmoniška družba slovesen koncert, in družba strelcev bo s tombolo v ravno tisti namen in s plesom začela strelanje 30. aprila, ki bo terpelo do 5. majnika. V vedni spomin pa se bo ustanovila iz nabranih milodarov milodarnica, iz ktere se bojo delile sirotam milošnje, in ki se bo novi cesarici na čast „Elizabetna milodarnica“ imenovala. — Na belo nedeljo bojo tudi po vsih farah cele dežele velike sv. maše.

Novičar iz mnogih krajev.

Cesarskim velikim kasam po vsih deželah je ukazano, da naj se plačila ljudem odrajujejo v banknotih, deržavnozakladne liste (Reichsschatzscheine) pa naj se pošiljajo na Dunaj, da bo tako kmalo le spet ene sorte papirnati dnar med ljudstvom, namreč banknoti. — Kdor nekdanjih grajšakov ali scer k prejemu opravičenih želi na rajtingo odškodnine svoje kako predplačilo dobiti, mora pa ukazu ministerskem v prošnji svoji natanko povedati: ali na tisto posestvo, za ktero odškodninsko predplačilo želi, niso bile kakošne nasprotne odrajtva nekdanjim podložnim vpisane, kakošne in kolikšne. — Tudi ogersko tobakovo perje bo vlada to leto in prihodnje dve leti dražje plačevala. — C. k. ministerstvo nauka je določilo, da naj, kjer koli le more biti, učitelji večklasnih ljudskih šol z učenci spodnjega klasa v višje klase naprej gredó. — Poslednje novice iz rusovsko-turške vojske so, da so Rusi 27. p. m. v Dobruči Turkom tudi terdnjavo Mačin po dvadnevem hudem bombardiranju in dvakratnem naskoku vzeli in ravno tisti dan tudi Tulčo; posadko teh terdnjav so zajeli in blizo 5000 vjetih Turkov in nekoliko angležkih in francozkih oficirjev v Besarabijo tirali. Ker se Omer-paša boji, da bi Rusi ne prišli Varne (Varna in Šumla ste imenitne terdnjavi, vse druge, ki so jih Rusi dozdaj vzeli, niso posebno važne), je poslal jadernika v Carigrad: naj gré nekoliko bark pred Varno, in na to je šlo nekoliko angleško-francozkih tje; druge švigajo sedaj po črnem morju; vsih skupej je angležkih 9 rednih bark, 11 pa fregat, francozkih 8 rednih bark, 10 fregat, turških 7 rednih bark. Armada francozka, ki gré na Turško, je zdaj določena na 50.000 mož, angleška na 25.000. Za gotovo se pripoveduje, da je 20.000 Turkov pri Zimnici čez Donavo šlo. — Ker so Rusi vse znamenja (350) barkam nevarnih krajev na izhodnem morju pokončali, je poslal admiral Napier nekega kapitana naprej, da sledi po teh mestih in jih zaznanuje. — Tako hudo kakor škof v Parizu v svojem „pastirskem listu“ še menda nihče ni govoril zoper Ruse; naravnost pravi: če se car-papež vsede na prestol Carigradski, bo konec sveta. — Naj novejša novica pa je ta, da car rusovski v pismu do kralja prusovskega ponuja svetu mir, ako se pravice, ki jih je sultan zdaj obljubil kristijanom, zagotovijo po pogodbah. Ker car pred 14 dnevi od ravno teh ponudb zedinjenih 4 vlad nič slišati ni hotel, je to zastavica, ktere menda ni težko uganiti.

Kratkočasnice iz rusovsko-turške vojske.

(Zabavljica.) Petrograške novine (v 23. listu p. m.) zasmehujejo angleško-francozko žuganje v sledeči pesmici:

Angleži in Francozi:

Vmaknite se iz Moldave in Valahije,
Da vojska naša vas ne pobije!

Rusi:

Vmakniti hočemo se koj današnji dan,
Al vedite! da le na — uno stran! (Dobručo).

(Smešnica.) Bukureščani so še zmiraj dobre volje, akoravno jih nadloge bližnje vojske tarejo. Temešvarski časnik pripoveduje naslednjo smešnico, ki gré tam, se vé da skrivaj, od ust do ust. Gotovo je namreč, da v bitvi pri Oltenici je padlo okoli 4000 Rusov; ker pa imajo Rusi še bolj kakor drugi vojskovodji navado: da število mrtvih vselej pomanjšujejo v svojih očitnih razglasih, tako so ga veliko veliko pomanjšali tudi v naznanilu omenjene bitve. Na to so Bukureščani sledečo smešnico skovali. Ko je namreč tistih 4000 vojakov, ki so pri Oltenici smert storili, pred nebeške vrata prišlo, so počeli strašen hrup in ropot. Sveti Peter berž priteče z velicim ključem v roci, pomoli glavo skozi oknice pri vratih, in nejevoljno vpraša: kdo tako nespodobno ropoče? Odgovorijo mu: „Mi smo, ki smo za pravo vero in sveti križ na Oltenici pri Donavi življenje dali; hočemo tedaj, da nas berž v nebasa spustiš“. Sveti Peter reče: „počkajte enmalo“, in v tem seže po oglas rusovskega vojskovodja v tisti bitvi; začudivši se pokaže s ključem na ta oglas in reče jim: „tukaj stoji zapisano, da je tam le dvanajst mož padlo. Tistih 12 naj jih pride v sveti raj, vi drugi pa pojte, od kodar ste prišli! Nas ne bote goljufali“.

Limbarska gora *).

Legenda, po stari narodni popravljena.

Je lepa gora Limbarska,	Devet še ura bila ni,
Pod njo zelena tratica,	Goved se v hlevu poduší,
Stoji na trati hišica,	In žena je vsa žalostna
Je v hiši mlada vdovica.	Do neba glasno klicala:
Ženica ima le hčerko še,	„Pomagaj, Bog! svet Valentin,
In toči drago vinčice.	In brat njegov, svet Peregrin!“
Je solnce že za goro šlo,	Deset še ura bila ni,
Po cesti potva še nekdo;	Iz sodov vino izkipi;
Sta bratca dva: svet Valentin,	In žera bolj prestrašena
In drug njegov, svet Peregrin.	Je še glasneje klicala:
Na pragu mati ozira se,	„Pomagaj, Bog! svet Valentin,
Ima pri pasu ključe vse.	In brat njegov, svet Peregrin!“
Svet Valentin spregovori:	Enajst še ura bila ni,
„Bi naji prenočili vi?	Za mervto hčerka obleži;
Za božji dar storite to,	In žena vsa omamljena
Da vaša sreča večja bo.“	Je s silnim vekom klicala:
Se mati ošabno oglasi:	„Pomagaj, Bog! svet Valentin,
„Mi večje sreče treba ni!	In brat njegov, svet Peregrin!“
Je v hlevu trop živinice,	Dvanajst še ura bila ni,
In v kleti dobro vinčice;	Do zemlje hiša pogori;
Je v skrinji več denarcov še,	In žena vsa ponižana
In v hiši pivcov polno vse;	Je zdihovaje klicala:
Kdor bo za sladko vince dal,	„Pomagaj, Bog! svet Valentin,
On bo pod mojo streho spal.“	In brat njegov, svet Peregrin!“
Svetnik od hiše se spusti,	Ni bilo polnoči še preč,
In ženi s perstom zaproti:	Vse sreče žena nima več. —
„Jez nisem dal, ne bom še dal,	Glej, človek, od napuha gnan,
Ne bom pod tvojo streho spal;	Sam zase slab je ves tvoj stan;
Nocoj pa boš, prevzetnica,	Ves up postavi le v Boga,
Me še na pomoč klicala.	On sam ti srečo terdno da;
Glej! polnoči ne bo še preč,	Izvoljenih ne zaničuj,
Ne bo vse tvoje sreče več!“ —	In za pomoč v nebo zdihuj:
Stori se kmalo črna noč,	„Pomagaj, Bog, svet Valentin,
Se čudno skaže božja moč.	In brat njegov, svet Peregrin!“

Hicinger.

*) Limbarska gora stoji na južni strani Dunajske ceste, ktera od Ljubljane proti Štajarski pelja; verh lepega hriba stoji cerkev s. Valentina, močno obiskovana. Mesto imenovane nesrečne hiše hoče ljudska pravlica še poznati. Na Berdu pri Podpeču je v cerkvi Matere božje tudi oltar s. Peregrina, kdaj med ljudstvom tudi bolj znan. Legenda po pesniški šegi oba svetnika stori brata, dasiravno sta deleč narazen živela.

Stan kursa na Dunaji 6. aprila 1854.

Obligacije	5 %	85 ⁷ / ₈	fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	79 fl.
deržavnega	4 ¹ / ₂ %	76 ¹ / ₂	„	Windišgrac. „	20 „ 27 ³ / ₄ „
dolga	4 %	69	„	Waldstein. „	20 „ 29 ³ / ₈ „
	3 %	54	„	Keglevičeve „	10 „ 10 ¹ / ₄ „
	2 ¹ / ₂ %	43 ¹ / ₂	„	Cesarski cekini.	6 fl. 21
Oblig. 5 % od leta 1851 B	107	„		Napoleonor (20 frankov)	10 fl. 53
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %	85	„		Suverendor	18 fl. 50
Zajemi od leta 1834 . . .	205	„		Nadavk (agio) srebra:	
„ „ 1839 . . .	118	„		na 100 fl.	36 fl.

Loterijne srečke:

V Terstu 5. aprila 1854: 2. 44. 77. 36. 79.
Prihodnje srečkanje v Terstu bo 19. aprila 1854.